

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

وقال النبي ﷺ : أَغْدُ عَالِمًا , أَوْ مُتَعَلِّمًا أَوْ مُسْتَمِعًا أَوْ مُجِبًّا , وَلَا تَكُنِ

الْخَامِسَ فَتَهْلِكَ

Kære troende!

Vores khutba i dag handler om det onde, der udspringer af uvidenhed. Uvidenhed er alt det, der står i modsætning til viden, visdom og dannelse – uanset om det drejer sig om verdslige eller religiøse forhold. Når man taler om et emne uden at have tilstrækkelig viden om det, er dette uvidenhed.

Mange koranvers og hadither peger på det onde, der følger af uvidenhed, og formaner mennesket til at beskytte sig mod uvidenhed i både verdslige og religiøse anliggender. Således siger vores ophøjede Herre i Den Ædle Koran: **“Mennesket tog (det betroede ansvar) på sig – men det er visselig uretfærdigt og uvidende.”** (Ahzâb / 72)

Kære muslimer

At betragte uvidenhed som blot det modsatte af viden ville være en ufuldstændig forståelse. Alt, hvad der strider imod shariaen, den gode moral, visdommen og menneskets natur, er en form for uvidenhed. Og mens mangel på viden er en form for åbenlys uvidenhed, er egenskaber som misundelse, grådighed, hovmod, vrede og had former for åndelig uvidenhed.

Der findes to former for uvidenhed: Den ene form er, når en person ikke ved noget, men er klar over, at han ikke ved det. I dette tilfælde må han tilegne sig denne viden.

Den anden form er, når en person ikke ved noget, men tror, at han ved det. Han erkender ikke, at han mangler viden, visdom og god moral, og han nægter at lære, rette sig selv og udvikle sig. Nogle gange ved han godt, at han ikke ved – men foretrækker alligevel uvidenheden frem for viden for ikke at skulle ændre sin livsstil.

Over for sådanne mennesker bør vi handle, som det beskrives i følgende koranvers: **“Når de hører tankeløs tale, vender de sig bort og siger: ‘Vi har vores handlinger, og I har jeres handlinger (at stå til ansvar for). Fred være med jer! Vi søger ikke omgang med de uvidende.’”** (Qasas, 55)

Kære brødre!

Uvidenheden lægger et slør over hjertet og formørker sjælen. Når nefs ikke har viden og ikke opdrages, kan det ikke skelne mellem ret og uret. Det følger sine begær, vandrer forvirret gennem denne verden og vil være blandt taberne i det hinsides.

Når et samfund bliver grebet af uvidenhed, aftager retfærdighed og medfølelse, mens splid og kaos tager til. Ud fra et åndeligt perspektiv er uvidenhed som en ulmende brand, der formørker hjertet. Den leder mennesket på afveje, gør det til slave af sine begær og fratager det fred i både denne verden og den næste.

Kære troende

Uddannelse er det mest effektive middel til at overvinde uvidenhed. Først og fremmest må vi uddanne os selv og derefter give denne viden videre til vores børn, familier og samfund.

Vi vil afslutte vores khutba med følgende hadith: **“Vær én af fire: Enten en lærdomsmand, en studerende, en lytter eller en, der elsker disse. Men vær aldrig den femte, for ellers vil du gå til grunde.”** (Taberani)